

1699.

1. Bodinus, Henricus: De eo quod fit in continentis.
- 2^{a, b} Bodinus, Henricus: De expensis victoriae non praestantibus.
- 3^{a, b} Bodinus, Henricus: De philanthropo vulgo in Middel. Gede.
- 3^b Bodinus, Henricus: De philanthropo. Von Middel. Gede.

Rei. 1748.

- 4^{a, b} Bodinus, Henricus: De jure reunivendi pertinentias. 2te Gede.
- 4^c Boten, Henricus, De: De jure reunivendi pertinentias.
- 5^{a, b} Bodinus, Henricus: De illicita a principibus protestantibus provocazione in causis ecclesiasticis.

2 Samml. 1699 et 1714

- 6^{a, b, c} Boetner, Justus Henningius: De testamento non praescripto

3 Samml.

- 6^d Boetnerus, Justus Henningius: De testamento & non praescripto.

7. Brunnemannus, Jacobus: Delicta juris publici.

8. Buddeus, Jo. Franciscus: De cultura ingenii.

8d. II. 1728.

- Nr. 9 scheint bei der Zählung
ausgefallen zu sein
- 9 — — — — —
10. Cellarius, Christophorus: De poenitentia in contractibus
innominatis.
11. Hoffmannus, Fredericus: Disputatio . . . medico-prae-
tica tradens historiam variolarum epidemice Helae
germaniae.
12. Hoffmannus, Fredericus: De regimine praegnantium
13. Hoffmannus, Fredericus: De cerebithina. An. 1730
14. Reiche, Thomas: De jure colossorum.
15. Stahl, Georgius Ernestus: Praeceptum inaug. de delectabili spe
minerali p[ro]schalem (1714) inaug. Georgii Demetrii Kocheritii innotat.
- 16^a = Stykius, Jo. Samuel: Gottfried Antonii Disputatio feudalis
XIV de personis iudicii feudalis, quam cum Corollaris
ex jure publico ad d[omi]num Institut. . . Dr. de Aley. . .
placidae Disquisitioni submittit.
- 16^b = Stykius, Jo. Samuel: Gottfried Antonii . . . Disputatio
feudalis XV de processu feudalis, quam cum Corollaris ex jure
Publico ad d[omi]num Institut. . . Dr. de Aley. . . placidae

Döqsstam . . . submitit .

17. Stigius, James Samuel: *Disputatio juris publici* . . .
exhibens Aversae bullae controversias potiores . . .
2 Impt. 1699 et 1706.
18. Strickius, Johannes Samuel: *De vasallo et Li ipso necio*
quod Dominum .

1

11

1

1

1

1

16

16

Faint handwritten text in German, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading.

1899 40 263
DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS,

De

**JURE REUNIEN.
DI PERTINENTIAS,**

Quam

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

**DN. FRIDERICO
WILHELMO,**

MARCHIONE BRANDENBURGICO, ELECTORATVS
HEREDE, &c. &c. &c.

EX DECRETO ET AUTORITATE INCLYTÆ FACULT. JURIDICÆ
PRÆSIDE

DN. HENRICO BODINO,
SERENISS. ET POTENTISS. ELECT. BRANDENB.
CONSIL. ECCLES. IN DUC. MAGDEB. ET PROF. JURIS
ORD. p. c. PRO-RECTORE MAGNIFICO,

PRO LICENTIA

Summos in Jure honores consequendi

Publica eruditorum censura submitte,

JOHANN MÜHLMANN,

Advoc. Ord. Regim. Magdeb.

Ad Diem X. Aug. MDCXCIX.

HALÆ MAGDEBURGICÆ, Literis CHR. HENCKELII, Acad. Typ.

287

RECTORI MAGNIFICENTISSIMO
 D. N. ERNESTO
 WILHELMO
 MARCHONTE BRANDENBURGICO
 HEREDE, &c. &c.
 DE
 HONORABILISSIMO
 SENATUS
 CONS. ECCL. IN DIT. MAGD. ET URQ. JURS.
 JOHANNI WILHELMO
 HALLÆ MARCHBURGICÆ, LIBR. COLL. S. MAR. A. C. 1711.

J. N. D. N. J. C.

Um tota natura appetat conjunctionem, & unumquodque eo redire nitatur, quod aliquando ^{Præfatio de reunionis naturalis fundamenti.} tanquam pars conjunctum fuit, mirum non est, etiam in Societate Civili quæque ad sua principia tendere, ac præcipue de immobilibus leges sanciri, quarum autoritate pristinae possessiones redintegrentur, & olim unita post separationis intervallum quantocius uniantur; De quo prætenso jure, & inter ipsas Majestates, tanquam communi Gentium consensu, sæpius ferro & armis controvertitur. Unde notissima illæ de

A 2 reu-

reunione ac in specie Regis Gallicæ
 tam de Regno Aufrasiæ quam aliæ
 huc pertinentes prætensiones; de qui-
 bus pro & contra varia erudita ex-
 stant scripta; mihi vero non in prin-
 cipum aulis sed in foro circa privato-
 rum causas versanti, in malam non
 vertetur partem, si relicta illa juris
 publici reunione, de privatorum bo-
 nis reuniendis, controversias potiores,
 & quidem in nostro foro Magdebur-
 gico occurrentes, pro temporis angu-
 stia, qua per instantem actum promo-
 tionis Doctoralis premor, brevisimis,
 loco inauguralis dissertationis, propo-
 nam; quod ut æquo judicio lectoris
 subleuetur obnixè peto.

Th. I.

JUS reuniendi est facultas repeten-
 di seu reluendi rem prædio quondam incorporatam
 vel adjunctam, postmodum verò separatam, ut præ-
 dio iterum accedat ejusque conditionem sequatur: Res
 in

267

incorporata seu adjuncta est, quæ prædio vel rei principali est accessoria, sive affixa, & ipsius proprio usui destinata. vid. Speidel. *Spec. Jurid. sub voce pertinenz. fol. 942.* Dicitur aliàs Pertinentia, Attinentia, Appendix: Constituitur verò pertinentia vel destinatione patrisfamilias vel Lege vel consuetudine loci. vid. Mev. p. 2. Dec. 196..

Th. II.

De Pertinentiis vel rebus prædiis rusticis adjunctis seu incorporatis disponit *Ordin. Polit. Magdeb. cap. 29. §. 9.* Quod à prædiis non divelli seu separari, sed potius separata & alienata reuniri debeant: Et quamvis videatur allegatum locum solum de prædiis, ex quibus operæ Jumentis præstantur (*Anspanner Gütter genant*) agere; attamen hæc dispositio etiam ad prædia, ex quibus operæ manuales præstantur (*Rohathen Gütter*) extensa fuit; per *Rescript. Declarat. sub dato Hale d. 12. April. 1695.* Requirit verò Rescriptum, ut operæ manuales propter agros vel alias res, de quarum reunionem quæritur præstentur, & ut operæ ac aliæ præstationes cum agro separato consentiente Judice, in Emptorem non sint translatae: Hinc cum quædam femina agrum, quondam ipsius prædio, ex quo operas manuales præstat, adjunctum, repetere vellet, reus verò exciperet, quod operæ ac aliæ præstationes agro pro rata essent impositæ & probarer, ab Illustri Regimine Magdeb. judicabatur, daß die Klage nicht statt habe.

Th. III.

Res verò à possessore principalis prædii specialiter emta, & per plures Annos cum prædio possessa ex eo solo pro pertinentia non est reputanda, eo quod diurnitas possessionis per se non inducat pertineutias. Ro-

A 3

sen-

senthal de Feud. cap. 4. Concl. 34. n. 13. res enim regulariter nullas pertinentias habet. Brunn. Conf. 162. n. 53. Alex. Conf. 42. Nec prædium rusticum e. gr. ager, feudo vel alii prædium à servitiis & præstationibus rusticis libero, ut pertinentia jungi potest. vid. Ordin. Polit. Magdeb. cap. 29. §. 7. nec res Ecclesiasticæ rebus secularibus, ita ut illæ harum pertinentiæ fiant, adjungi possunt: Weseleb. Conf. 4. n. 22. nisi existente urgente necessitate id fiat. Aub. præterea C. de S. S. Eccl. Struv. Synt. Jur. Civ. Ex. 3. th. 71.

Th. IV.

Qui pertinens quippiam dicit, regulariter id probare debet. Klock. T. 1. Conf. 45. n. 5. præcipue si non sit in possessione constitutus, sed ab alio, hoc ut pertinens petat ac vindicet. Illustr. Dn. Stryke de Caut. Contract. Sect. 2. c. 8. §. 20. Mev. p. 7. Dec. 373. Circa modum probandi non erimus prolixi, cum modi probandi alias in Jure usitati in materia præsentis etiam admittantur: Imprimis verò Vicinis fides adhibetur, cum ipsis res & Jura Vicinorum magis cognita præsumantur quàm aliis. Mascard. de Probat. Vol. 1. Concl. 395. n. 2. non tamen peregrini excluduntur, modo de rebus quæ in cõtroversiam vocantur scientiam habeant: multum quoque oculari inspectioni tribuendum, in tantum ut sententia cujus contrarium ex evidentiâ rei appareat, non transeat in rem judicatam, sed semper etiam sine appellatione rejici possit. Masc. de Probat. Proxm. qu. 8. n. 16. sed quid si Testes contradicant Instrumentis, quibusnam major adhibenda fides? Resp. Instrumentis per L. 10. ff. de Probat. præsertim in antiquis, quia in Testibus ex lapsu temporis oblivio, & quod contra Instrumentum deponant, falsitas præsumitur. Cravetta Conf. 54. n. 15.

Th. V.

Th. V.

Interdum pertinentia præsumitur, sic adjacentia & conjuncta possessio ac usurpatio priorum possessorum, concurrentibus aliis adminiculis, quæ Mev. p. 7. D. 374. annotavit, præsumtionem inducunt: Add. Cravett. Conf. 882. n. 1. & 5. Porro pertinentia præsumitur ex præstatione servitorum & Tributorum, v.g. si possessor prædij persolvat Tributa vel præstet servitia pro agro ab alio possesso. Add. Wesenb. Conf. 78. n. 10. Sola verò Denominatione vel fama, si nimirum res ita fuit nominata vel pro pertinentia alterius prædij habita, pertinentia non probatur; cum denominatio ac fama procedere possit ab æmulis ac inimicis. vid. Roland. à Valle. Conf. 11. n. 16. lib. 4. In antiquis tamen famam ac denominationem pertinentiam probare putarem; in iis enim, quæ hominum memoriam excedunt, fama fidem facit, modo fama & communis opinio sit uniformis. Matth. de Afflict. Decis. 277. n. 2.

Th. VI.

Verba *Ordinat. Polit. Magd. cap. 29. §. 9.* AUS

Unverstand in unsern Aemtern und andern Orten/ sunt tantum modò exemplativè adjecta: Hinc non requiritur, ut repetere volens res à prædio suo alienatas, imprudentiam Judicis. qui in alienationem consensit, probet, videtur tamen Ord. nova in hâc materia in eo differre ab Ordinat. veteri anno 1652. publicata, quod in illa omnis alienatio pertinentiarum prohibeatur, excepto unico casu, nimirum ut necessitate ita exigente prædium, ex quo integra servitia jumentis præstanda, una cum partitione servitorum dividi permittatur, daß aus einem Acker Guthe zwei halbspanner Güther gemacht werden können. In veteri Ordinat. verò permittitur quævis dismembra-

12

3

1/2

bratio, si nimirum necessitas exigat, causæ cognitio præcedat & negotium hoc Libris publicis inseratur; qui bus non observatis, consensus Judicis in alienationes pertinentiarum, pro imprudenti habetur, ut non opus est probatione imprudentiæ: si itaque ante publicatam Ordinat. Polit. nov. hæc requisita appareant, repetitioni non potest esse locus, cum paciscentes juxta Regulas Legis Provincialis contraxerint: Inde Domini Scabini Lipsienses in causa Hansß Glasers contra Annen Reginen Schmieden M. Jul. 98. pronunciarunt:

Das/ weil die alte Magdeburgische Policy-Ordnung die Trennungen derer in ein corpus zusammen geschlagenen Güther / ohne Vorwissen der Gerichte verbeut und die wieder zusammenbringungen derer ohne erhebliche Uhrsache aus Unverstand von einander gerissenen Stücken befelet/ also dieselbe hierin zu attendiren sey.

Th. VII.

Dicitur in §. *præced.* quod nudus Consensus Judicis, in alienationem rei pertinentis, quoad prædia rustica non sufficiat, aliud tamen in prædiis urbanis dispositum, si enim in his consensus judicialis accesserit, revocatio seu reunio non habet locum. vid. *Ordin. Polit. Magd. c. 13. §. 5.*

Th. VIII.

Si itaque alienatio pertinentiæ contra LL. supra allegatas facta dicatur, possessor prædii, rem ad prædium suum pertinentem revocare poterit, etiam si ea pars ipsi expressè non sit vendita vel cessa, cum prædium ut principale, ad se trahat accessorium. *Mev. p. 2. D. 196.*

Th. IX.

Et hæc decisio in tantum vera est, ut quamvis res repetenda æque opipera vel etiam major seu pretio-

271

tiosior sit ipso fundo, & possessor rei pertinentis, pretium proprædio f. fundo f. domo, quo res principalis in facta dismembratione venit, eius præsentis possessori offerat, sicque pertinentias cum prædio consolidare velit, tamen audiendus non fit, sed potius conditio contra possessorem pertinentiæ locum inveniatur, uti decrevit Illustre Regimen Magd. in causa Heinrich Krugers contra Dorothee Hilpertin M. Febr. 98. quod Decretum in Instantia Leuterationis ab Amplissima Facult. Juridica Hallensi M. Sept. ejusd. Anni confirmatum fuit.

Th. X.

Circa pertinentias prædii Urbani, nobile occurrit dubium; ubi quis emit Ædes cujus area vel aliqua pars à Vicino ædificando occupata ex evidentia facti aliisque circumstantiis apparet, alter vero validam ejus partis acquisitionem docere non possit, quæritur, an ille Ædium principalium emtor ac possessor oblato vicino justo pretio, & refusus meliorationibus, partem ita occupatam cum inædificatis repetere possit? Aff. cum possessor ædificii non possit allegare ac probare Titulum validum, nec consensum judiciale docere, absque quibus, pertinentiæ prædiorum urbanorum valide alienari non possunt. vid. *Ordin. Polit. Magd.* de cætero vero non dubitandum, quin ædificatum solo cedat. §. 30. l. d. *acquir. rer. dom. l. 7. §. 12. l. 28. ff. eod. cum simil.*

Th. XI.

Neque revocationi pertinentiarum obest, quod causa seu conditio ipsius rei revocandæ, prorsus sit mutata unde v. gr. silva vel vinea quondam alicujus prædio incorporata & post vel ante separationem factam, prorsus extirpata à prædii principalis, cui olim unita fuit, possessore, recte revocari poterit; eo quod per excisionem arborum

B

borum aliamve mutationem qualitas pertinentiæ non fit mutata.

Th. XII.

Quod vero pertinentia contra Jura Provincialia alienata, absque refusione pretii non possit repeti, de eo forte ordinarie dubium non erit. Num verò pretium, quod à possessore rei petiti olim solutum, an vero pretium quò res in præsentem venire potest, sit reddendum, de hoc Collegia Juridica diversimodè sentiunt: Pro posteriori opinione facit, quod ejusmodi restitutio tantum interesse publici causa præcepta ac necessaria sit; in omnibus vero necessariis venditionibus justum seu præsens pretium sit persolvendum Brunn. *ad L. ii. C. de servit. n. 12.* Carpz. *Jprud. Confist. L. 2. Def. 388. n. 7.* cui accedit, quod ordinarie augmentum cedat Domino, quodve pertinentia non fuisset repetita, si valor rei diminutus fuerit; Jus quoque provinciale ratione pretii de prædiis rusticis nihil determinaverit; unde Domini JCI Jenenses *M. Aug. 1697.* in causa Heinrich Krügers contra Dorotheen Hilpertin pronunciarunt

Das Kl. Befl. den izzigen Werth der Acker nach vorhergehender taxation Acker verständigiger Leute zuerstaten schuldig ic.

Cum verò ab hac sententia in Præfectura Giebechensteinensi publicata, ad Regimen Magd. appellatum fuit: sententia à qua, per Decretum Regiminis de publ. *d. 19. Febr.* est reformata sequenti modo.

Das Appellatin die halbe Hufe gegen Empfang des dafür gezahlten Kauff Geldes abzutreten verbunden.

Quod Decretum postea in Instantia Leuterationis à Facultate Juridica Hallensi *M. Febr. 1698* confirmatum fuit.

Ratio-

273
Rationes Decidendi erant: Quod eiusmodi alienatio fit contra Legem contracta, & inde nulla, quodque *Ordin. Polit. Magd. c. 13. §. 5.* in casu simili disponat, quod pretium, quô res antea emta, fit reddendum: quam sententiam tanquam, veriore[m] amplectimur.

Th. XIII.

Ratione præscriptionis DD. Juris iterum in duas partes abierunt; quidam enim putant, quod revocationi pertinentiarum seu reunioni præscriptio 30. Annorum possit opponi, & fundant se in Decreto Provinciali Magd. (*Land-Tages Abschiedt*) de anno 1660. ubi sancitum, quod Exceptio præscriptionis possessoribus pertinentiarum, modo contractus judicialiter sint celebrati, reliquis requisitis non attentis competere debeat. Jam verò hæc Decreta Provincialia in *Ordinat. Proc. Magd. cap. 1. §. f.* expressis verbis sunt approbata & recepta. Præterea in *Ordinat. Politica* nullibi reperitur, quod in repetitionibus pertinentiarum accedente judiciali consensu, præscriptioni locus non esse debeat: Hinc Dn. Jcti Jenenses in causa *Hennig Remerts* contra *Wilhelm Heinrich Krausen* / *M. Aprilis 96.* pro præscriptione longissimi temporis pronunciarunt, quam sententiam Jcti Wittenb. *M. Dec. ejusd. Anni* in Instantia Leuterationis confirmarunt: Eod. modo facultas Juridica Lipsiensis in alia causa respondit: Contrarium tamen statuit Facult. Juridica Halensis in causa *George Klostermans* contra *Sebastian Kochen*. *M. Febr. a. c.* quod nimirum nulla præscriptio nisi immemorialis sit attendenda, cum ob Jus prohibitivum præscriptio vulgaris non valeat, præsertim quod ratio prohibitionis in interesse publ. sit fundata, quodque in prædiis Urbanis tantum modo immemorialis præscriptio-

B 2

1/2

ptio consideretur, ubi verò eadem ratio, ibi idem Jus esse debet, & huic sententiæ nos adhæremus.

Th. XIV.

Quod possessor nec perceptos nec percipiendos fructus restituere teneatur, de hoc quidem mille prostant præjudicia, eo quod hic versetur in bona fide per l. 48. ff. d. acquir. rer. dom. §. 35. Inst. eod. vid. Rebuff. ad Const. Reg. d. fruct. ad art. 1. Joh. à Sande lib. 5. Decis. Fris. tit. 15. d. 1. Joh. Schneid. ad d. §. 35. n. 5. Et cum Lex Provincialis hic nihil disponat, b. f. possessorem fructus loco usurarum lucrari æquum sit. Si tamen hanc Materiam accuratè considerare velimus, illud tantum procedet, circa fructus industriales, non vero circa illos qui mere naturales vocantur, utpote qui ex titulo lege prohibito acquiri non possunt. per l. 45. ff. d. usur. & fruct. vid. Vinn. ad dict. §. 35. cum ibid. alleg.

Th. XV.

Debet autem is, qui pertinentias persequi vult, Dominium vel quasi, rei principalis, vel majoris hujus partis docere; utpote in cujus reunionem totum suum fundamentum ponit, unde cum quatuor filiarum prædii rustici cum aliquot mansis agrorum ac vineis, a Patre ipsis relicti, agros atque Vineas inter se diviserant, domo paterna in communione relicta, postea vero una ex filiabus ratam suam natu minimæ sororis marito cesserat, qui cum Uxore post dictam divisionem per aliquot annos in domo communi habitabat, tandem vero hæc soror, quæ in domo hætenus cum viro suo commorata fuit, adversus reliquas duas sorores Jure pertinentiæ agentis & earum ratas tam ipsarum ædium quam prædiorum, olim divisorum repetenti, illud recte denegatum fuit, cum domus paterna adhuc sit communis ac AÆtrici plus

275
plus Juris circa eam non competat ac ipsis reis, nec
Aëtrix docere possit, quod habeat majorem partem
domus & agrorum, cum cessio ratæ unius sororis non
in Aëtrix sed in maritum facta sit. Et quamvis præ-
dium ita sit comparatum, ut Divisionem non patiatur,
nemo autem invitus in communione manere tenea-
tur, ipsa res cum pertinentiis, licet antea inter cohere-
des divisio taxari & subhastari debet, ita ut omnes æq;
ad Licitationem admittantur.

Th. XVI.

Quod si contigerit, fundum, qui quondam prædio vi-
cini junctus fuerit, vendi hic extraneo emtori præferendus
erit, Struv. *Synt. Jur. Civ. Ex. 23. tit. 54.* Sutorius in *Tr. de Jur.*
Retract. c. 5. p. 65. 179. ubi præjudicium subnectit. Add.
Richt. *p. 2. D. 76. n. 58.* cum rem ad naturam seu statum
priorem reverti sit favorabile. vid. *L. 59. ff. de Rei Vind.*
Quod in Ducatu Magd. eò extenditur, etiamsi pars
vendenda Vicino prædio nunquam unita fuerit, modò
Vicinus partem prædii, agri, horti vel Vineæ habeat
vid. *Ord. Polit. Magd. c. 22. §. 15.* Ratio Legis est, quò odia,
rixæ ac contentiones, quæ inter Vicinos suboriri solent,
impediuntur, præcaveantur & avertantur. Cothmann
Vol. 4. Resp. 42. num. 14. etiamsi minimam partem in re
habeat: Fabian de Mont. in *Tr. de Emt. Vendit. qu. princ.*
3. pag. 55. n. 44. prælatio verò datur habenti majorem
partem Gratianus *T. 3. Discept. forens. c. 526. fol. 324.* Hoc
autem jus congrui, quamvis statuto vel moribus intro-
ductum, tunc merito cessare debet, si prædia vicina, ob
diversas ipsis inhærentes qualitates, uniri non possint,
e. gr. fundus tributarius cum plane libero, vel feudalis
cum allodiali &c. quia tunc ratio unionis quæ unicum

B 3

fun-

fundamentum est illius revocationis, cessat: uti aliquoties in simili iudicatum.

Th. XVII.

Si tandem res ita à possessore vel novo emtore revocetur, hic nullum contra suum autorem ex eo habebit regressum, uti rationibus & multis allegatis hoc probat B. Dn. Struv. *Synt. Jur. Civ. Exerc. 23. th. 57.* Quod si etiam contingat, rem quandam inter coheredes, ultra longum tempus lege definitum separatam fuisse, & jam vendi extraneo tunc retrahere illud volenti, nulla obstabit præscriptio, cum prius agere non potuerit, quam res vendita fuerit extraneo, ut sic agere non valenti non currat præscriptio. Brunn. *Conf. 166. fol. 977.* Contra extraneum verò Emtorem Actio hæc revocatoria intra Annum & diem est intentanda *Polit. Ord. c. 22. §. 15.* Incipit vero Annus à tempore resignationis & traditionis judicialis ac scientiæ *vid. ord. c. 1.*

Atque hæc de proposita materia adduxisse sufficiat, cum non argumenti sed temporis penuria hic me subsistere jubeat, benevolum interim Lectorem harum thesium tam brevitatem, quam ordinem ut omnia æqui bonique consulturum confido.

SOLI DEO GLORIA.

COROL-

277.
COROLLARIA.

- I. *In casu dubio non dantur casus pro Amico.*
- II. *Advocatus causam dubiam defendendam suscipere potest.*
- III. *Advocatus in justa causa, ut eò certius victoriam obtineat, ad convincendum adversarium fallaciis ac deceptionibus uti non potest.*
- IV. *Advocatus defensionem incarcerationi ob crimen capitale, quod etiam confitetur, suscipere potest.*
- V. *Advocatus, qui utrique litigatorum patrocinatur, licet absque honorario, prævaricationis & falsi crimen incurrit, nisi in casu l. 7. C. d. postul.*
- VI. *Pactum de vendendo venditorem ad vendendum præcise non obligat.*
- VII. *Condictio: si non nupseris sive mari*

mari sive foeminae in Testamento
imposita, pro non adjecta habetur.

VIII. Aliud tamen dicendum de con-
ditione viduae injuncta, si in vi-
duitate permanserit, haec enim à
secundis votis abstinere vel Lega-
to carere debet.

IX. Obtinens tamen possessorio, si in
petitorio succumbat, ad restitutio-
nem fructuum interim percepto-
rum condemnari non potest.

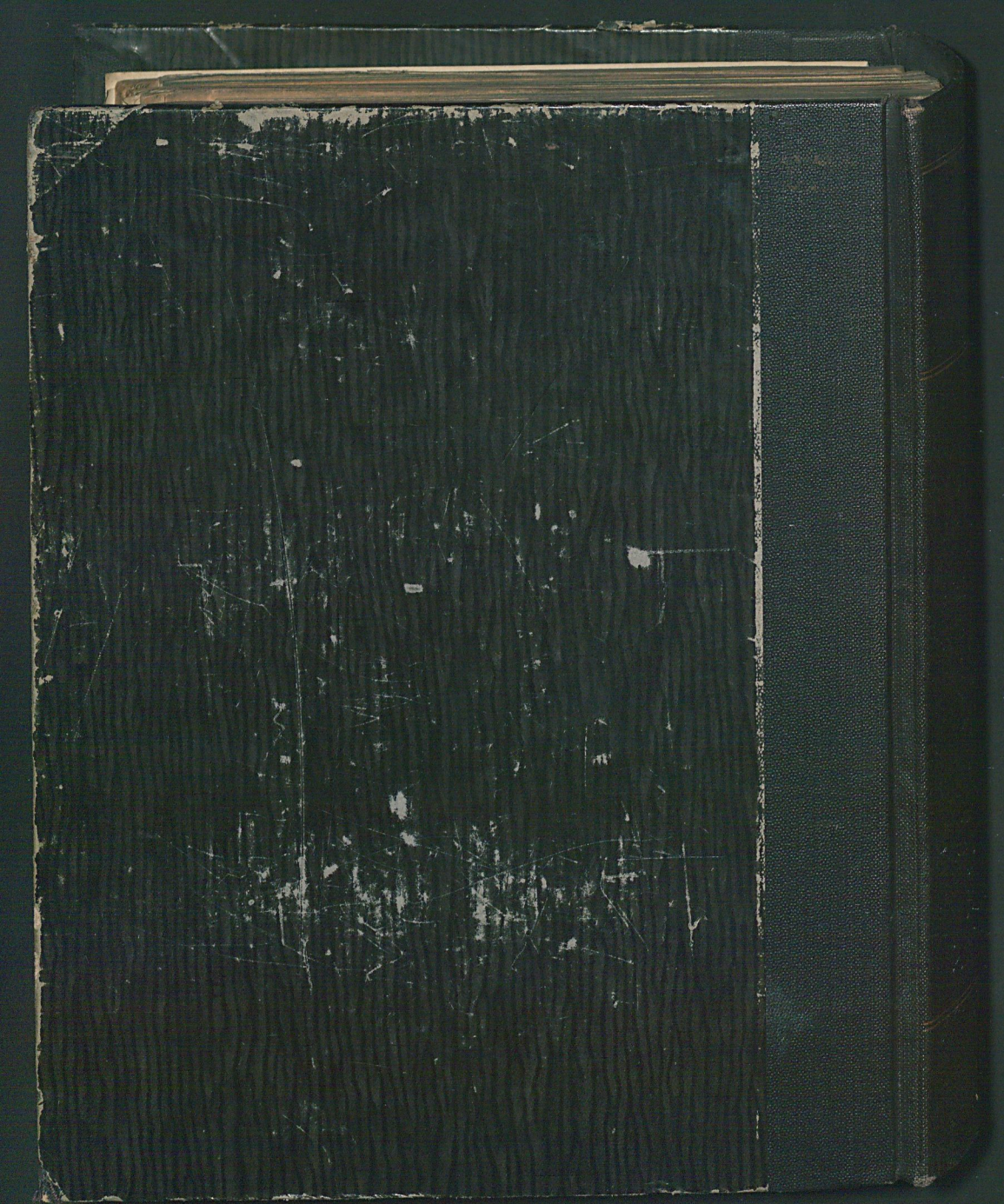
X. Si Clandestinis sponsalibus accessit
concupitus, Sponsa vero vel
ille, in cuius potestate est, Stupra-
torem ad consumationem matri-
monii admittere nolit, concubitus
talis non attendendus.

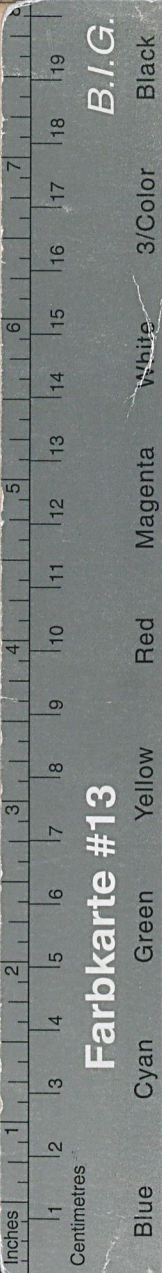

ULB Halle
004 767 101

3

Farbkarte #13

B.I.G.

1899 4c 263

DICA INAUGURALIS,
De
EUNIEN-
INENTIAS,

nam,
NIFICENTISSIMO,
INCIPIE AC DOMINO,
DERICO
ELMO,
VRGICO, ELECTORATVS
&c. &c. &c.

INCLYTÆ FACULT. JURIDICÆ
SIDE
O BODINO,
TISS. ELECT. BRANDENB.
MAGDEB. ET PROF. JURIS
TORE MAGNIFICO,
CENTIA

onores consequendi
 censura submittit,
ÜHLMANN,
egim. Magdeb.
g. MDCXCIX.

is CHR. HENCKELII, Acad. Typ.

7 1/2